

תת"ע 1780/01/13 - מדינת ישראל נגד שרל-שלום דנינו

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1780-01-13 מדינת ישראל נ' דנינו
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שרל-שלום דנינו

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 12.7.12 בשעה 10.20, שעה שנהג בצומת במעלות, רחוב לוי אשכול, לכיוון כחוב זלמן שז"ר, לא היה חגור בחגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.
3. התביעה הביאה כעדים מטעמה את עורך הדו"ח סמ"ר ראד חמדאן ואת המתנדבת טל שרית. השוטר סמ"ר ראד חמדאן ערך את הדו"ח וכך נכתב בדו"ח ת/1.:

"... בסיום אכיפה, בעת שהייתי מחוץ לניידת, לפני תחנת האוטובוס ועמדתי עם הפנים לכיוון הרכבים שמגיעים מרחוב הגליל לכיוון שלי וממשיכם לכיוון רחוב זלמן שזר, הרכב הנ"ל הגיע לכיוון שלי, הבחנתי בו במרחק 2 מטר ללא חגורת בטיחות, היה עם חולצה בהירה. הוריתי לרכב לעצור בצד, הרכב נעצר סמוך לתחנת אוטובוס ברחוב, כאשר הלכתי לכיוון הנהג, הנהג התחיל לחגור את עצמו. ראות טובה, קשר עין רצוף מתחילת העבירה עד העצירה".

עפ"י הרישום בדו"ח הגיב הנאשם ואמר:

"... גבר אני טכנאי שירות עכשיו יצאתי מלקוח ברחוב הגליל, לא הספקתי לחגור את עצמי, אני בד"כ חגור, תוותר לי בבקשה, אני מפקד כיתת כוננות".

4. בחקירתו הנגדית חזר עד התביעה ומסר שזיהה את הנאשם לא חגור מהחלון שליד הנהג. כאשר סובב את הגב והיה בדרכו אל הנאשם, קלט שהנאשם מנסה לחגור.

השוטר המחיש את גירסתו באמצעות תרשים שערך - ת/2.

המתנדבת טל שרית ציינה במזכר שערכה: "עמדתי בסמוך לתחנת האוטובוס, הייתי עם הפנים לרכבים שמגיעים לכיוונו, הגיע רכב עם נהג ללא חגורת בטיחות, הנהג היה לבד ולבש חולצה בהירה. השוטר הורה לו לעצור והנהג עצר בסמוך לתחנת האוטובוס. באותו זמן ותוך כדי עצירה, החל לחגור את חגורת הבטיחות. מזג אויר בהיר וראות מעולה.

5. מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

בעדותו בביהמ"ש מסר:

"הגעתי מרח' הגליל, הייתי אצל לקוח, מהכיכר התיישרתי ונכנסתי לתחנה מצד ימין. אני הייתי חגור. השוטר עצר אותי כ-40-30 מ' מהכניסה. הוא אמר לי עכשיו תשים את החגורה. אמרתי לו שאני הייתי חגור ואין מצב שלא הייתי חגור ובאמת שילמתי את הקנס. ביקשתי שלא לתת לי את הקנס כי הייתי חגור, פעם אחת שלא הייתי חגור ופשוטה בגללה אני איש תקשורת ואני כל הזמן חגור. היתה אני טכנאי ויש לי סוג של אחריות. אמרתי לו תחשוב לפני שאתה רושם את הדו"ח. הוא אמר שלא הייתי חגור, אני אמרתי לו והסברתי לו שאני הייתי חגור. הוא אמר שראה אותי כ-40-30 מ' ללא חגורה. אמרתי לו שאין מצב שהוא יכול לזהות אותי ללא חגורה. אמרתי לו שזה נקודות ואם הוא ירשום את הדו"ח אני אלך עד ביהמ"ש, הוא אמר אין בעיה תלך לביהמ"ש. אני לא הודיתי על שום דבר. אני רק חתמתי על זה שקיבלתי את הדו"ח, מה שהוא רשם בסוף זה הוא רשם."

בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי עדי התביעה לא יכלו להבחין בביצוע העבירה, לאור המהירות בה הוא נהג, לטענתו, השוטר ביקש לעשות רושם על המתנדבת.

6. לאחר שבחנתי את ראיות התביעה מזה ואת ראיות ההגנה מזה, הגעתי למסקנה לפיה, עמדה התביעה בנטל השיכנוע כנדרש במשפט פלילי לעבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן:

א. עדי התביעה העידו בפניי בצורה ברורה ועקבית לדברים שרשמו בדוחות הפעולה. שוכנעתי כי דבריהם משקפים נאמנה את עובדות המקרה לאשורן. עד התביעה ציין בדו"ח ת/1 כי הבחין בביצוע העבירה ממרחק קצר ביותר.

עד התביעה, השוטר סמ"ר ראד חמדאן ציין כי הנאשם, לאחר שהתבקש לעצור, ניסה לחגור את חגורת הבטיחות.

גירסה זו של השוטר חמדאן נתמכת בעדותה של המתנדבת טל שרית.

ב. לא מצאתי בדברי הנאשם דבר שיש בו כדי להטיל דופי כלשהו במהימנות עדותם של עדי התביעה. אני דוחה מכל וכל את טענת הנאשם לפיה ביקש השוטר חמדאן לטפול אשם שווא על הנאשם שהוא כלל לא מכיר וזאת רק כדי להרשים את המתנדבת, כפי שטען הנאשם.

השוטרים עמדו מחוץ לניידת לצורך אכיפת חוקי התעבורה אני מאמין כי מהמקום בו עמדו מול כיוון נסיעת הנאשם, לא התקשו להבחין בביצוע העבירה. לא היה כל קושי או מגבלה להבחין בנאשם בעת ביצוע העבירה.

כמו כן, יש לראות בדברי הנהג משום הודאה בביצוע העבירה. לא שוכנעתי כי הדברים הנ"ל לא נאמרו על ידי הנאשם.

לאור האמור לעיל, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיכך, הנני מוצא אותו אשם בביצועה.

נדחה לטיעונים לעונש ליום 1.5.14 שעה 13.00.

הנאשם יהיה פטור מהופעה במידה וימציא טיעונים לעונש בכתב.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ד' אדר ב תשע"ד, 06 מרץ 2014, בהעדר הצדדים